

## ΖΗΤΗΣΤΕ ΤΟ ΦΥΛΛΟ

## ΤΗΣ ΠΕΡΑΣΜΕΝΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

## ΣΤΑ ΚΙΟΣΗΙΑ

## ΠΑΡΑΞΕΝΙΕΣ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Τάδε λέγει ο κ. Γρηγόριος Παραξενόπουλος, διηγηματογράφος, δραματουργός, διαπλαστοουργός πρωτίστα όμως και μάλιστα Κι-κι-ριτικός, εις τὴν ἐφημερίδα «Αἱ Ἀθήναι»:

«Ἐπλημύρισαν τὰ βιβλιοπωλεῖα ἀπὸ ἐλευνὰ ἀλαφροῦ... καὶ ὅταν ἐδιάβασα ἐν... καὶ εἶδα ὅτι αἱ πρώται λέξεις τοῦ μανθάνει τὸ κακόμορον ρωμηόπουλον » εἶναι ὡς, ἴδός, καὶ δὲν ἤξεύρω τί ἄλλο, εἶπα ὅτι ἂν τὸ φελλαχικὸν ἀλαφροῦ λόγῳ μορφῆς, δίδει τὰ χέ- » ρια εἰς τὸ δικό μας, ὅμως λόγῳ συνθέσεως, εἶναι ἀδύ- » νατον νὰ μὴ σηκῶνῃ τὰ χέρια διὰ νὰ τὸ μουντζώσῃ.... » Ἀυτὰ τὰ κλούβια ὡς μ' ἔκαμαν νὰ συλλογισθῶ τὸ κο- » ριτσάκι μου... καὶ μοῦ ἐπέρασεν ἡ ἰδέα ὅτι τὸ φρονιμώ- » τερον... θὰ ἦτο νὰ ἔγραφα μόνος μου... τὸ πρῶτον βι- » βλίον τῆς κώμης μου... ποῦ νὰ λέγῃ ἀπλοῦστα καὶ π ἄνθρωπινά : Ψάρι, σπῆτι, αὐγά, κλπ.

Εἰς αὐτὸ τὸ ἄρθρον ὁ κ. Παραξενόπουλος, ποῦ γνωρίζει πολὺ καλὰ τὴν τέχνην νὰ μὴν ἤξεύρῃ τί προσθεύει, σηκῶναι τὴν δημοτικὴν του σημαίαν, καὶ μάλιστα φοβερίζει τοὺς δασκάλους ὅτι ἂν δὲν βάλουν νερό στὸ κρασί τους θὰ γράψῃ ὁ ἴδιος ἀνθρωπινὸν ἀλαφροῦ διὰ τὸ κοριτσάκι σου.

Ὅταν ὅμως μὲ καλὸ μεγαλῶσῃ ὀλίγον τὸ κοριτσάκι του, καὶ εἶναι καιρὸς διὰ Ἀναγνωσματάριον, τί θαρρεῖτε : Τότε θὰ τοῦ ἐτοιμάσῃ συλλογὴν ἀπὸ κάτι ἄλλα του ἔργα, καὶ ἀναμφιβόλως τὸ ἀκόλουθον ὑπερκαθαρεῖον ἄρθρον του θὰ κατέχῃ τὴν πρῶτην θέσιν :

«Φαντάζομαι τὴν θείαν Λατρείαν ὡς μίαν (\*) ὀραίαν τέχνην... Ὅταν ὁ θύτης (sic) πρὸ τοῦ μεγαλοπρεποῦς βωμοῦ, περιβεβλημένος χρυσοποιικίλτα ἄμ-

(\*) Ἐδῶ μᾶς τὸν ἐσκέρασαν ὁ κ. Παραξενόπουλος τὸν γαλλισμὸν, ἢ καὶ ἰταλισμὸν, χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ. Ἴσως καὶ χωρὶς νὰ τὸ ἤξεύρῃ. Εἰς αὐτὸ ὅμως τὸ νόσημα δὲ εἶναι μόνος του, καὶ ἂν ποτε οἱ γράφοντες «μὲ ἐκυρίευσεν μία ἀπαισιία», «πάτω ἀπὸ μίαν καταρροήν», «ὁ δαίμων εἶναι ἕνας ἔξοχος ἰατρός» κτλ. κατεδικάζοντο νὰ ταξιδεύσουν κανένα μῆνα εἰς τὰ χωριὰ διὰ νὰ πάρῃ τὸ αὐτί των τὸ ἀληθινὸν πνεῦμα τῆς ἐθνικῆς γλώσσης, θὰ ἐγέμιζε παράδες ὁ τόπος !

φια, ἐνῶ ἐκπνέουν ἡρέμα πρὸς τὸν γιγάντειον (sic) θόλον αἱ ἀρμονίαι τοῦ χοροῦ, ψαλμοδοῦντος ἀργὰ τὸ τελευταῖον Ἀμήν, καὶ τρέμει τὸ ἐλαφρὸν ὑποκύκνον σύννεφον τοῦ θυμιάματος, ἐπισκιάζον μυστηριωδῶς τὰς τοιχογραφίας, — ὅταν ὁ θύτης προσλαμβάνει τὴν ἐκφρασιν τῆς ὑπερτάτης ἐκστάσεως κτλ. κτλ. (Παναθήναια, 31 Σεπτ. 1903).

Τὸ καυμένο τὸ κοριτσάκι ! Τί κακὸ τὸ περιμένει ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ ἰδίου τοῦ πατερούλη του ! Τί φοβερὸ χάσμα θὰ πηδήσῃ ἀπὸ τὰ αὐγά ἕως τὸν θύτην, ἀπὸ τὸ σπῆτι ἕως τὸ ὑποκύκνον σύννεφον !

Καὶ θὰ εὐρεθῇ τότε ἕνας Χριστιανὸς νὰ τοῦ εἰπῇ τοῦ κοριτσιοῦ ὅτι αὐτὰ ἔχουν ὅσοι εὐτύχησεν νὰ γεννηθῶν ἀπὸ μεγάλους γονεῖς.

## ΜΙΚΡΟΠΑΡΑΞΕΝΟΣ

## ΑΚΟΥΣΑΜΕ

Ο Νουμας  
4/1/04

- Πῶς ὁ Κλέωνας ὁ Ραγκαμπῆς διάβασε τὰ ὄσα τοῦ φέλνει ἡ ἐπιφυλλίδα τοῦ «Νουμά» καὶ ἀποφάσισε νὰ πῇ πῶς δὲν τὰ διάβασε.
- Πῶς αὐτὴ τὴν τέχνην τὴν ἔμαθε ἀπὸ τὸ Κατζίδακι.
- Πῶς ἡ «Ἐσπερινὴ» λυσσάει γιατί δὲν τὴ βράζει ὁ «Νουμάς» χυδαῖα καθὼς κάμνει ἐκαίνη.
- Πῶς ἡ χυδαῖα γλώσσα γράφεται στὴν καθαρεύουσα.
- Πῶς ὁ Μιστριώτης εἶναι ὁ ἱεροφάντης αὐτοῦ τοῦ χυδαῖου.
- Πῶς στὴν Ἀθήνα γίνεται τώρα μεγάλο ἐμπόριο ἀπὸ πατσαβοῦρες.
- Πῶς ἔγινε «Συντικίτος», μὲ τὸ Μιστριώτη Πρόεδρο, καὶ θὰ χτίσουνε Καπνοδόχο στὴν Ἀκαδημία τοῦ Σίνα νὰ τὴν κάμουν Ἐργοστάσιο.
- Πῶς θὰ καθαρῖζον καινούρια λυχνάρια καὶ θὰ τὰ πουλοῦνε γιὰ παλιά.
- Πῶς ὁ Ντεληγιάννης τοὺς τῦταξε Μονοπῶλι σὰ γίνῃ Πρωθυπουργός.
- Πῶς ὁ Ραγκαμπῆς θὰ διοριστῇ πρᾶχτορας στὸ Βερολίνο.
- Πῶς ὁ γέρο-Κόντος πῆρε χάρισμα ἑκατὸ μετοχές.
- Ἄλλοι εἶπαν πῶς ἡ Ἐταιρία θὰ κατασκευάσῃ Καθάρσιο, καὶ πῶς οἱ μετοχές τοῦ Κόντου εἶναι ἐνεργητικῆς.
- Ἀκούσαμε καὶ πῶς ὁ Ψυχάρης στέλνει μίαν ἀρχαία βελίδα τοῦ Κατζίδακι γιὰ νὰ πάῃ στὸ Βερολίνο, νὰ τοὺς διαβάσῃ τὴ διατριβή του.

Η ΓΑΩΣΣΙΤΣΑ